

for Bagateller. Det er kun de store Misbrug, man mener, man her vil faa en Lejlighed til at straffe strengere end tidligere.

Det samme ærede Medlem talte om, at Bestemmelsen i § 12 ikke var saa heldigt affattet, som den kunde være, fordi den aabnede Adgang til Tilgift i mindre Stil. Bestemmelsen er affattet, ganske som den stod i den forrige Lov, men i Realiteten er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem, og jeg synes egentlig ogsaa, man gaar for vidt, naar der er Tale om at give et Par Kopper i Tilgift ved Køb af $\frac{1}{2}$ kg Kaffe og saadant noget. Kan man i Loven finde Udtryk, som forhindrer den Slags, skal jeg med Glæde medvirke dertil. Men rene Bagateller som Cigarer, Bolsjer og de andre Smaating, det kan være, bør man vist ikke forbyde at give i Tilgift.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bunch) var jo ogsaa i det væsentlige tilfreds med de Ændringer, der er foretaget. Kun en enkelt Bestemmelse var det ærede Medlem meget imod, nemlig Udvidelsen af Paataleretten efter § 15. Jeg er ikke helt uenig med det ærede Medlem i, at man ikke skal have for mange, der har Paataleret efter denne Paragraf, jeg tror, det vilde svække Interessen hos de Hovedorganisationer, som har Paataleretten. Men paa den anden Side har vi ment det rigtigt at imødekomme den Anmodning, vi fik fra Foreningen „Dansk Arbejde“, og der kan maaske komme enkelte lignende store Foreninger, som dog vel nok kan siges at have et vist Krav paa at faa Paataleret. Derfor har man ønsket Paragraffen ændret, saaledes at man fik Ret til at give saadanne Sammenslutninger Paataleret. Men det er slet ikke Tanken at udvide den i nogen større Stil, thi derved vilde man sikkert komme ind i Forhold, som ikke var heldige, og maaske svække Interessen hos de store Hovedorganisationer, som man mener er dem, der har et naturligt Krav paa at have Paataleret.

Det samme ærede Medlem efterlyste en Lov mod Auktionsvæsenet. Han fremhævede, hvor uheldigt det er, at Varer ligefrem fabrikeres med Auktionsformaal for Øje. Det er sikkert Tilfældet, at der er Folk, der ligefrem fabrikere Varer, som er billige og daarlige, men ser nogenlunde godt ud i Øjeblikket. Det er et uheldigt Forhold. Køberne har ingen Fordel af det, de bliver ofte bedraget, og det kunde kun være af det gode, om man kunde faa et Forslag i den Retning med det samme. Men det ærede Medlem nævnte selv, at der jo sidder en Næringslovkommission,

hvor i ogsaa det ærede Medlem har Sæde, og Spørgsmaalet hører dog vistnok naturligst hjemme dér. Jeg vil i alt Fald mene, at Spørgsmaalet maa gennemdrøftes dér. Men skulde der være Stemning for det, kan det overvejes, om man skal tage det Spørgsmaal ud og fremsætte et særligt Lovforslag derom. Jeg er altsaa af den Opfattelse, at der trænges til en Ændring af Lovgivningen paa Auktionsvæsenets Omraade, og er slet ikke uenig med det ærede Medlem, men jeg finder dog, at da der sidder en saadan Kommission, bør den først beskæftige sig med Sagen.

Det ærede 17de landstingsvalgte Medlem (H. Trier) nævnte, at der forelaa ingen tilfreds Udtalelse fra Forbrugerne. Det gør der ikke, de har jo ingen Organisationer, hvorfra man kan faa saadanne Udtalelser, men der foreligger jo heller ikke noget modsat, og man kan vist i dette Tilfælde betragte Tavshed som Tilslutning.

Det ærede Medlem nævnte endvidere, at det ikke var rigtig heldigt, som § 12 nu gør, at tillade Tilgift, fordi det kunde kaldes en Form for Bestikkelse. Jeg tror nu ikke, det er saa slemt, at det kan rammes af saa stærkt et Ord som Bestikkelse.

Endvidere var det ærede Medlem inde paa den Bestemmelse i § 13, at en Detailhandler ikke maa sælge en Vare under den paatrykte Pris, naar den ikke giver ham mere end 25 pCt. af Indkøbsprisen. Det blev ogsaa nævnt af en æret tidligere Taler, som egentlig fortolkede det paa den Maade, at man i Virkeligheden ikke havde nogen Fordel af den billige Pris, thi Købmanden vilde blot se paa andre Varer at indtjene det, som han tabte paa den paagældende Vare. Denne Fortolkning kan maaske nok bruges, men jeg tror nu egentlig ikke, det er det, man har tilsigtet ved Lovforslagets Affattelse i sin Tid. Forholdet er dog sikkert det, at man gerne vil have en rimelig Fortjeneste paa de Varer, man forhandler, og det kan være i den paagældende Fabrikants eller Producentens Interesse, at han kan sige til den handlende: Jeg sikrer dig en vis Avance paa mine Varer. Det kan fremme Lysten til at købe, og jeg tror egentlig, det har været Hovedformaalet med Bestemmelsen. Naturligvis maa Avancen være rimelig, men det tror jeg ogsaa, den kan siges at være her, for det er jo dog saaledes, at den handlende kun tjener 20 pCt. af Udsalgsprisen. Dette er ganske vist 25 pCt. af Indkøbsprisen, men normalt tror jeg nok, man regner Avancen af Udsalgsprisen, og da Bestemmelsen i væsentlig Grad vedrører Smaaartikler, Fa-